

dette Forhold. Jeg kan ikke tro, at det er Meningen at blive ved at opretholde den midlertidige Organisationstilstand, hvori det hele Forhold befinder sig, men ud fra den Anskuelse, jeg har om dette Forhold, kan jeg ikke gaa saa vidt at være imod det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, at det er rigtigt, at dette Forslag er forelagt og søges gennemført, og at Kirkerne her i Byen blive vedligeholdte ad den Vej, ad hvilken det her paatænkes.

Naar ærede Medlemmer, særlig det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), have talt om de store Beløb, der pludselig krævedes, efter at der havde været Stilstand i Kravene en 8 Aars Tid, og udtalte, at det var til et Par enkelte Kirker, de store Fordringer stilledes, kan det vel noget have sin Grund i, at man har forsømt Vedligeholdelsen gennem et Antal Aar, og at Fordringerne derved blive større, men det har maaske ogsaa noget sin Grund i det, jeg anførte for et Øjeblik siden, at man skærer en lidt bredere Rem, end det egentlig var nødvendigt for den rent selvfølgelige Vedligeholdelse af den ene eller den anden Kirke. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds anførte et Eksempel fra den ny istandsatte Kristianskirke og omtalte, hvorledes man havde gjort en Funktionærbolig i Stand og derefter havde anvendt den til Præstebolig. Hvorvidt man i saa Henseende er gaaet rigtigt frem, kan jeg ikke udtale mig om, men selv det Faktum, han anførte, at det var blevet til en Præstebolig, kan jeg ikke gøre nogen Indvending imod, da Tilfældet ved denne Kirke jo netop er dette, at man i meget væsentlig Grad ad frivillig Vej opretholder Menigheden, bærer dens Udgifter, Lønning af Præster osv. Om der bliver istandsat og opført Præsteboliger omkring ved alle de Kirker, der rejses ad frivillig Vej, tror jeg, at der gøres en god Gerning, og der vil ikke være noget at bebrejde de vedkommende i den Anledning.

De Bemærkninger, jeg her gør, fremsætter jeg, for at de kunne blive gjort til Genstand for Overvejelse — hvad jeg ogsaa er overbevist om, at de ville blive — ikke for paa nogen Maade at gøre Modstand mod det foreliggende Lovforslag.

Philipsen: Jeg har først og fremmest bedt om Ordet for at omtale et Forhold, som jeg glemte før, og som sikkert fortjener nogen Overvejelse. Det har vakt stærk Misstemning i de i København ny

indlemmede Distrikter, Valby, Brøndshøj og Sundbyerne, at de ere blevne medinddragne under Ligningen i Henhold til nærværende Lov, uagtet de som tidligere Dele af Landkommuner have været underkastede Tiendepligt, som de ogsaa vedblivende ere Ofre for. Det er fra de vedkommende Beboeres Side blevet udtalt, at de fandt sig prægraverede ved denne dobbelte Kirkebeskatning. Ministeriet har — sikkert i fuld Overensstemmelse ved Lovgivningen — sagt, at det var der ikke noget at gøre ved, der var tidligere retslige Afgørelser for, at saaledes maatte det være. Men hvis man erkender — hvad jeg har nogen Grund til at tro, man har gjort i Kultusministeriet —, at det i og for sig er ubilligt at paalægge disse ny Københavnere Beskatning efter nærværende Lov, naar man ikke kan fritage dem for den kirkelige Beskatning, de havde ifølge deres tidligere Retsstilling, saa vil jeg dog henstille til den højtærede Kultusminister, om der ikke kunde være Anledning til en Ændring i nærværende Lovforslag, som fritog Beboerne i de indlemmede Distrikter fra at inddrages under nærværende Lov.

Da jeg har Ordet, vil jeg gerne gøre nogle i øvrigt ganske korte Bemærkninger saavel til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) som Københavns 13de Valgkreds (Meyer). Jeg maa gøre Indsigelse imod, hvad det første ærede Medlem sagde om, at der var fuld Samstemning inden for Københavns Borgerrepræsentation angaaende Tilslutningen til den Udvalgsbetænkning, paa hvilken det ærede Medlems Foredrag væsentlig var bygget. Det var ikke Tilfældet. Der var ganske vist ikke mange, men dog nogle Medlemmer, som ikke ønskede at deltage i denne Afstemning, deriblandt jeg. (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Det forholder sig, som jeg siger. Aarsagen til, at der var Medlemmer, som ikke ønskede at deltage i Afstemningen, var, at vi paa flere Punkter fandt Betænkningen vel ensidig og mindre rigtig. Jeg skal nævne et Par Hovedpunkter, som ogsaa ere komne frem.

Der tales om den store Formue, som de københavnske Kirker have. De københavnske Kirker have ikke store Formuer. Der er nogle enkelte, som ere ret velhavende, men der er mange og flere, som ere ret fattige, og nogle have mere Gæld end Formue. Det er i alle Tilfælde saa, at der er ingen af de københavnske Kirker, der have saa store Indtægter, at de i Virkeligheden risikere at komme til at lægge store Kapitaler op ved